

ACCIO 34 CIUTADANA

EDITORIAL

Afirmació laica

L'acte del Teatre Municipal del passat dimarts, fou un esdeveniment polític de primera qualitat, pel to dels discursos d'un ample esperit comprensiu; per la contundència dels arguments que s'esgrimiren; per la vibració de l'enorme multitud que s'aplegà en el nostre primer coliseu; per la correcció en els atacs; per la sensibilitat dels oients... Girona, amb el seu poble admirable, demostrà estar «a la page» amb els corrents del dia i que els seus impulsos liberals la rehabiliten de l'estigma pel que ha passat d'ésser tinguda com una ciutat coberta de totes les hipocresies levítiques.

El laïcisme, que és la fórmula de les llibertats de pensament i de consciència, és encara tingut per molts com una cosa vitanda; per aquells que no s'han incorporat encara col·lectivament a un estat de vera civilització espiritual. D'ací a deu anys quan es repassin les efemèrides dels nostres dies, i es faci la història d'aquests dos anys de República, ens sorprendrà sobremanera de recordar s'hagués posat tan de caudal de passió en defensa o en l'atac d'unes idees o d'unes tendències que no són més que la resultant d'un accelerat procés de civilització i cultura, i com un fet normal en l'exercici de la llibertat.

Tornant al míting del dimarts, ens cal senyalar la curiosa antinomia que representa que les paraules

més amarades d'esperit, diem-ne evangèlic, surtin de llavis anatematitzats per heterodoxos, i que en canvi les paraules d'odi, d'antihumanitarisme, d'opressió, de vilipendi, surtin de llavis que es tenen per blancs i per santificats, com en el míting que les dretes més dretes celebraren no fa gaire a l'Albèniz.

I per a no deixar al tinter l'impressió oratòria més vívida de l'acte, sense que vulgui significar minva en el reconeixement del mèrit de tots els discursos pronunciats, evoquem l'emoció palpitant, la paraula encesa, la gesticulació concentrada, la força dialèctica del discurs de Lluís Companys. Relativament poc sentit a Girona, Companys causà a tots una impressió formidable, revelant-se com un polític de primera qualitat i com una esperança. A remarcar, per a que no manqui cap caire de l'emoció que Companys encomenà a l'auditori, la fermesa i claretat catalanista del seu parlament. Amb l'alegria al cor, saludem al lluitador infadigable, avui president del primer Parlament de Catalunya.

En la consciència ciutadana gironina, tenim la persuació que hi deixarà solc profund l'acte de dimarts, un dels més reeixits entre l'història gironí de mítings polítics, sobretot en contrast amb l'acte tan ingrat en tots conceptes de la Lliga catalana celebrat el dia abans.

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA
21 d'abril 1933

15 cts